

Tek Kivilcim Yeter

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Aralık 2022

Metruk evlerin g/izini sürüyorum belki de berduş bir düş' ün kimliğidir üzerime geçirdiğim.
Makul olan ne varsa uzağında ve yalanlarına insanların kandiğim kadar içine düşülesi tuzağın sismik faresiyim her halükarda hırlayan bir köpek gibi uzağında olsam da vahşetin dişlerini üzerime geçirmiş gecenin de nemli alnında sakındığım ne varsa gözümünden ve işte alın terimle yaşadığım ve yazdığımın da ötesinde hamt ettiğim.
Dipçiği yalnızlığın ve o devasa cennet bahçesi varsa yoksa Rabbin ikramı ne hacet bir başkasına ne de zaruri kılınmakta birilerinin varlığına duyduğum ihtiyaçtan öte bir ömür dışlanmışken ve kemikleşmiş acılarım dişlendiğim yüreğimden...
Dişe d/okunur ne varsa otuz iki dişimin dahi yetmediği o aydınlık gülümseme ve zapt altına alınmışken hürriyetim, nemalandığım gecenin siyahi türküsünde ve yırtık tülünde salınan bir melek gibi kanatlarıma yağın karın ve çiy tanesinin zarif ç/ağrısı.
Hazandan çıkıp yola varamadığım kış.
Kışa baş koyup yaz çocuğu olmamla sakit bazense yüreğim hınca hınç.
Mağlup geldiğim o maç ve her arada suyu dikip de başıma sulu gözlerimle yıkadığım bir tribün adeta üstüne çıktığım hayat denen sahnenin ve oynadığım rolün provasını asla yapmadan doğaçlama yaşadığım ve yazdığım ve sevdiğim kadar da Rabbime anbean yaklaşmaktayım ki O' nsuz geçmemişken tek bir saniyem bir ömür yeltendiğim melek rütbem ve işte apoletlerimle dimdik ayaktayım.
Hazan mahsulü bir türkü misal nasıl da yanık sesi.
Hüzün ertesi huzura duyduğum ihtiyaç ve ertelediğim ne varsa kimliğimde saklı tuttuğum değerler gözden düşen bir yaşın dahi de hesabını sorarken Yaratan ve evren ve işte o izafi tutanakta saklı belgelerim ve ibaresi yüreğimin ve işte titrek ellerinde yalnızlığın kanaviçeler ördüğümün ertesi yenik düştüğüm kadar hayata yendiklerimle hayatın t/adını çıkardığım...
Yenmek zorunda olduğum ne varsa ve de kim ise kindar gölgelerin soyut seslerindeki o mekanik tını.
Hızması gelinin.
Burma bilezikleri saklı tuttuğu çeyizi.
Hatırşinas söylemler sükût dilediğim kadar da mutluluğun meali.
Ben devasa bir pergelim ve işte sapladım yüreğimin de tam ortasına.
Ben hazan bohçasında saklı allı güllü bir eşarbım ve işte veriyorum ismimin hakkını.
Hatırşinas yüreğim severek ihya olduğum ihya ettiğim.
Himbil bir renkse gri sevmediğim kadar da siyahla beyazın arasında kaldığı o nüansı ne de olsa insan net olmalı ve de beyaz ya da siyah ve işte ikili oynayanlara verip veriştirdiğim bazen yüreğime attığım çimdik ve bekası ömrün bazense bakaya kalıp orda burada sürünen bir renk gibi kombin ettiğim her duygu ve komplimanlar yağdırdığım ruhumda saklı tevazu.
Bir sözcük belki de buğulu.
Bir aşka düşmüşken insan büyülenmişçesine.

Buğrası ömrün ve bedeller ödemesi.
Bir mimoza bahçesi derlediğim kadar günün de hitabesi saklı iken en derinde.
Korsan sevdalar.
Karaborsa sevgililer ve tezat iklimler.
Sağanağın her damlası ve yakalandığım yağmurda her damlayı nimet ve rahmet bilip uçuşan saçlarıma eşlik eden rüzgâra aşkla serzeniş.
Sevecen.
Sevdalı.
Semazen eteklerim tutuşan aşkla şiar edindiğim umudu böldüğüm heceler ve ölümü erteleyen yaşama sevinci ile sevgiye şirk koşanlara duyduğum öfke.
Bir hezeyanın bestesi belki de heyelan sonrası yaşadığım artçı sarsıntılar.
Mal kaybı olmasa bile can kaybından mustarip deprem bölgesi.
Kırık fay hattından sızan gözyaşım ve sızlandığım kadar izlendiğim ve kalburüstü bir duyguyu men edip menfaat beslemeden sevip yaşamının güzelliği.
Sır yüklü aynalar.
Sırça köşküm.
Sıvadıkça kollarımı kazı yaptığım harabeler.
Enkaza dönse de ruhum dik alası dik açının ve dik başımın rüzgârında esen bir buluta konan duygu zümresi ve katlarında aşkın kat çıktığım inancın her renginde saklı iken ruhumun kötüye ve kine ezelden vedası.
Sismik bir araştırma gemisi gibi meylettiğim o radar ve rotamı sabit kılıp dümeni de ansızın kırıp abandığım iblis ve nice şarlatan gölge.
Mazur göremediğim kadar mantığımın da infilak ettiği ve kapıldığı o duygu selinde saklı tuttuğum bir isyanı bastırıp sabrımın da sınındığına kani yüklendiğim sonsuz şükür ve rahmetle kucak açtığım kainatın ç/ağrısı.
İz bilmem de aslında.
Bazense yol bilmem.
Yoldan çıkmama ramak kala izahı olmayan o tevafuk zincirinde rastlaştığım güzellikler ve mucizeler neticesi savurduğum nidalardan alıp da nasibini serkeş gölgeler ve işte yetim yüreğimle sahip çıktığım nice mazlum nice öksüz zümre.
Bir çocuk.
Sübyan.
Bir evren ki alt üst edilen.
Bir rakım belki de ulaşılması imkânsız.
Celp eden bazen cılkı çıkan ve hüsrana uğratan her ne/kim ise.
Kimyamda saklı iken aşkın d/okunulmazlığı ve cahil yüreğimle büyüttüğüm insan sevgim ve acı çekerek büyüdüğüm yine de yarı yolda kalıp dalya demeyi dilediğim ve balyalarca hüznün sarmalında gark ettiğim kadar bilinmeze aşkın rahmetini içime çekip hamt ettiğim ve işte yandığım İlahi Ateşin tek kıvılcımı dahi yeterken umudumu sevgimi büyütmeye harlanmış yüreğimle sadece d/okunmak O Ulvi

Tepeye ve istimlak edilmiş ruhlardan uzağa kaçıp arınma güdüsüyle aralıksız da anarken yüceler yücesi
Rabbimi...